

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 511. A quonam, & à quo jure inducatur irregularitas, aut induci possit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

postolicâ dispensatione. Suar. *cit. f. 2. n. 10.* Laym. *cit. c. 4. n. 10.*

3. Resp. tercio: infamia solius facti ex quocunque enormi crimine orta, factio contrario seu publico constante, & saltem triennio continuatâ vitæ commendatione aboletur. Abb. *in c. inquisitionis. n. 3.* Sylv. *v. infamia n. 11.* Clarus *s. fin. q. 21. n. 1.* Mol. *l. c. d. 10. n. 1.* Garc. *l. c. c. 8. n. 64.* Suar. *l. c. n. 6.* juxta *can. nunquam. dist. 56.* quia hæc infamia ex facto nascitur eique adhæret, ita eo vitâ in melius commutatâ cessat, *c. cessante de appell. ita ut ad ordines, dignitates, beneficia & officia aspiranti dispensatio necessaria non sit, unde etiam eam propriè non inducere asserit cum Laym. l. c. n. 10. in fin. Wiestn. n. 64.*

Quest. 510. Irregularitas quid sit & quotuplex?

1. Resp. ad primum: irregularitas in præsentibus magis strictè accipitur, nimirum pro impedimento canonico arcente directè & primariò ab Ordinum susceptione, & consequenter indirectè & secundariò ab eorum usu, ut Sylv. *v. irregularitas. n. 1.* Nav. *in man. c. 27. n. 191.* Covar. *in Clem. si furiosus p. 2. n. 1.* Suar. *de Cens. d. 40. l. 1. n. 1.* & 2. Differt ab excommunicatione & suspensione, tamen & hæc receptionem, & quandoque etiam usum Ordinum impediunt, cum irregularitas non semper sit pœna, uti est excommunicatio & suspensio, contrahaturque frequenter absque omni culpa, neque etiam est censura ecclesiastica, etsi per se & directè impediatur susceptionem & executionem Ordinum, & quidem per se & in perpetuum, nisi tollatur per dispensationem aut cessationem defectus, si ex eo nascatur, dum interim excommunicatio non nisi indirectè impediatur dictam susceptionem & executionem Ordinum, quatenus nimirum separat excommunicatum totaliter à communione fidelium, sub qua comprehenditur etiam excommunicatio, quæ fit per receptionem ordinis. Differt quoque à depositione, quæ quidem etiam directè & per se impedit usum Ordinis, sed non receptionem illius, & cadere nequit in laicum. Castrop. *tr. 29. d. 6. p. 1. n. 2.*

2. Resp. ad secundum: irregularitas dividitur communiter in eam, quæ nascitur ex delicto, & eam, quæ nascitur ex defectu, differuntque inter se, quod hæc tollatur sæpius absque dispensatione sublato defectu; illa autem maneat semper, donec in ea dispensetur. Rursus dividitur irregularitas tam ex defectu, quam ex delicto in totalem, quæ est propriè irregularitas, impeditque cujuscunque Ordinis susceptionem, & susceptorum omnem usum, & in partialem, quæ solum privat aliquo Ordinum usu seu ministerio, vel solo ascensu ad Superiores, licet in susceptis ministrare non prohibeat, Laym. *l. 1. tr. 5. c. 1. n. 7.* Castrop. *l. c. n. 3.*

Quest. 511. A quonam & à quo jure inducatur irregularitas aut induci possit?

Resp. Ab homine seu per judicis sententiam inducta non fuit, nec induci potuit irregularitas, nisi is legem seu jus universale ecclesiasticum condere possit, qualis est Papa. Ita Suar. *de cens. d. 40. f. 4. à n. 7.* Bonac. *l. 1. d. 7. q. 1. p. 2. à n. 1.* Avila *p. 7. d. 1. in fine.* Castrop. *tr. 29. d. 6. p. 2.* sed à solo jure. *l. 7. ss. qui. de sent. excom. in 6.* ubi expressè dicitur non incurri irregularitatem nisi in casibus in jure expressis, quamvis tamen negari vix posse, irregularitates aliquas, absque eo, R. P. *Leur. Jur. Can. Lib. V.*

quod in jure exprimentur, ex diuturna Ecclesiæ consuetudine esse inductas; cum consuetudo rationalis ac diuturna sit constitutiva juris. Ita Laym. *l. c. n. 5.* & ex eo Reiffenst. *h. 1. n. 67.* eoque non particulari, v. g. diocelano aut constitutione episcopali, & taliter constitutæ sunt omnes irregularitates. Covar. *in Clem. si furiosus. p. 1. n. 3.* Suar. *de Cens. d. 40. f. 4. à n. 8.* Laym. *l. c. n. 3.* eoque ecclesiastico & non civili, utpote cujus conditores in sacrorum Ordinum susceptione usque disponendi non habent potestatem; juxta *c. decernimus. & c. quanto. de judic. c. si Index. de sent. excomm. in 6.* sed neque inducta jure naturali, quia ex illo orta sacre ordinationis & ministerii impedimenta, ut amentia, defectus membrorum necessariorum ordinis quidem incapacitates, non tamen irregularitates propriè sunt, eo quod hæc capacitatem naturalem in persona supponant. Neque etiam jure divino, cum nulla irregularitatum, quæ de facto sunt, hoc jure constituta sit, & licet sexus masculinus & baptisimus hoc jure necessarius sit ad validam Ordinis susceptionem, ejus tamen defectus potius sit incapacitas, quam in persona supponit, quam irregularitas, juxta dicta.

Quest. 512. Qualis esse debeat actus, ut ex eo contrahatur irregularitas?

1. Resp. Primò requiritur, ut actus seu delictum non sit merè internum, siquidem de merè internis solus Deus judicat, & non Ecclesia, juxta *c. sicut. & c. tua nos. de Simonia,* iisque pœnam non imponit, *c. cogitationis. dist. 1. de pœnit.* unde, si in non nullis Bullis concessum reperitur aliquibus privilegium dispensandi in irregularitate mentali, per eam intelligitur irregularitas omnino occulta, ut Covar. *l. c. p. 2. s. 3. n. 4.* Henriq. *l. 13. de pœnit. c. 14.* Sayr. *l. 6. c. 2. n. 20.* Bonac. *Cóninck. & alii,* quos citat & sequitur Castrop. *l. c. p. 3. n. 1.* sufficere autem ad contrahendam irregularitatem delictum externum, ita tamen occultum, quod testibus probari nequit, docent Covar. *l. c.* Suar. *l. c. f. 3. n. 21.* Henriq. *l. 1. c. 3. n. 2.* Nav. *man. c. 27. n. 194.* Castrop. *l. c.* & alii apud illum, constarique ex eo, quod Episcopis concedatur facultas dispensandi in omnibus irregularitatibus ex delicto occulto provenientibus. *c. ult. de temp. ordinar. c. inquisition. de accusat.* quòdque Ecclesiæ judicio subjiciantur crimina quantumcunque occulta, iisque imponi possit pœna per legem.

2. Resp. secundò requiritur, ut actus ille externus, etsi occultus, sit consummatus & perfectus secundum proprietatem verborum canonis irregularitatem inducentis. Covar. *l. c. p. 2. in princ. n. 56.* Castrop. *l. c.*

3. Resp. tercio requiritur, ut delictum, ob quod contrahitur irregularitas, saltem ex objecto & materia sit peccatum mortale, & sufficit esse solum venialiter peccaminosum ex aliqua circumstantia, ita longè veriùs docent Nav. *c. 25. n. 252.* Suar. *l. c. n. 17.* Henriq. *l. 14. c. 3. n. 1.* Valq. *l. 2. d. 153. c. 5.* Sanch. *l. 9. mor. d. 32. n. 29.* Bonac. *l. c.* Castrop. *l. c. n. 2.* Sotus *de just. l. 5. q. 1. a. 9.* Wiestn. *h. 1. n. 39.* contra Cajet. *2. 2. q. 64. a. 8.* Armill. *v. irregularitas n. 14.* ex ea ratione, quòd hæc irregularitas, quippe privans à susceptione Ordinis ejusque usu in perpetuum sit malum & pœna gravissima, adeoque culpam venialem excedens, quæ ratio quoque probat, non posse Pontificem irregularitatem pœnalem alicui indicere ob culpam venialem.

M m

In-